

DECIZIA NR. 235

Directia Generala a Finantelor Publice Brasov, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Directia Generala a Finantelor Publice Tg.Mures, privind solutionarea contestatiei formulata de catre **SC.A SRL**.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Mures, in Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala , inregistrata la DGFP Mures , privind virarea la bugetul statului a urmatoarelor obligatii fiscale:

- 1) - **Impozit pe profit suplimentar**
 - Dobinzi aferente impozitului pe profit suplimentar
 - Penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit suplimentar
- 2) - **TVA stabilita suplimentar**
 - Dobinzi aferente taxei pe valoarea adaugata
 - Penalitati de intarziere aferente

Prin adresa, anexata la dosarul cauzei, emisa de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Mures, SC.A SRL, a fost radiata la data de 26.04.2006, motivul radierii fiind schimbare sediu in localitatea Brasov.

Prin urmare, fiind indeplinite prevederile art.179, alin.1, lit.a), din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala, coroborat cu prevederile pct.3.3 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea Titlului IX din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Brasoc, prin Biroul de solutionarea a contestatiilor urmeaza a se investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de SC.A SRL.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art.177, alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003-republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la solutionarea pe fond contestatiei.

I. SC.A SRL, contesta sumele stabilite prin Raportul de inspectie fiscala, motivand urmatoarele:

1)-In ce priveste impozitul pe profit suplimentar cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente .

Petenta sustine ca, Adunarea Generala a Actionarilor din cadrul societatii A SRL, in baza prevederilor HG 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, a hotarat ca perioada de recuperare a valorii de intrare a imobilului achizitionat in Brasov, sa fie de 5 ani.

Petenta sustine ca organele fiscale au interpretat in mod eronat prevederile legii, deoarece din textul de lege se desprind urmatoarele aspecte;

- toate mijloacele fixe amortizate cu durata de utilizare normala expirata, precum si alte mijloace fixe la care nu exista date de identificare a duratei normale de utilizare, durata de amortizare poate fi mai mica decat cea prevazuta de de lege, pentru mijloacele fixe noi.

-durata se va stabili de catre o comisie, dar aceasta durata trebuie aprobata de consiliul de administratie.

Prin urmare, sustine petenta, comisia tehnica are rolul numai consultativ, aprobarea duratei stabilindu-se de consiliu de administratie.

Faptul ca AGA, a aprobat durata de amortizare la 5 ani este suficient dupa cerintele legii.

Textul de lege nu prevede ca daca societatea are maxim un angajat nu poate forma o comisie tehnica si nu poate beneficia de facilitatea legala.

Petenta sustine ca din textul de lege mentinat la mijloacele fixe cu durata normala de functionare expirata, legiuitorul nu a dat criterii dupa care sa se stabileasca numarul de ani in care sa se faca amortizarea, ci a lasat la latitudinea conducerii societatii in cati ani sa se faca amortizarea.

In Raportul de inspectie fiscala, organele de control au facut trimitere la HG 964/1998 pentru aprobarea clasificatiei si a duratelor normale de functionare a mijloacelor fixe, si au fixat conform acestui act normativ durata de amortizare la 40 ani, fara sa constate ca si in aceasta lege la punctul 11 se precizeaza ca *“daca pe parcursul vietii activului, agentul economic constata ca durata de functionare normala conform catalogului nu este adecvata, atunci aceasta se va putea corecta la sfarsit de an, pe baza unei analize pertinente cu aprobarea consiliului de administratie.”*

Prin urmare, contestatoarea considera ca impozitul pe profit stabilit suplimentar de inspectia fiscala prin reducerea timpului de amortizare este ilegal calculat si considera ca nu datoreaza aceasta suma.

Din impozitul pe profit suplimentar stabilit, cota aferenta amortizarii, petentul considera ca nu o datoreaza, fiind de acord cu diferenta, care provine din neinregistrarea unor venituri in evidenta contabila a societatii si este de acord sa o achite la bugetul statului.

Totodata petenta considera ca trebuiesc recalulate si accesoriile aferente stabilite la impozitul pe profit suplimentar.

2)-In ce priveste taxa pe valoarea adaugata, cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente .

Petenta sustine ca in luna aprilie 2002, a achizitionat un imobil in localitatea Brasov, conform Contractului de vanzare- cumparare, pentru care si-a exercitat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura fiscala respectiva.

Organele fiscale in baza art.145, alin.3, lit.a), din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, au considerat ca societatea nu are dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata inscrisa in factura mentionata.

Contestatoarea sustine ca Legea 571/2003 privind Codul fiscal a intrat in vigoare de la data de 01.01.2004 si nu avea cum sa actioneze in anul 2002 potrivit principiului neretroactivitatii legii.

In anul 2002, sustine petenta Taxa pe valoarea adaugata era reglementata de Legea 345/2002 care la art.24 prevedea ca; *“ pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu urmatoarele documente; cu facturi fiscale emise pe numele sau de catre persoane impozabile inregistrate ca platitoare de taxa pe valoarea adaugata. ”*

Petenta sustine ca in baza facturii fiscale emisa pe numele societatii A SRL, societatea in mod corect si-a dedus taxa pe valoarea adaugata din factura respectiva.

Avand in vedere cele prezentate, petenta considera ca taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de organele fiscale este nelegal calculata si pe cale de consecinta nici majorarile de intarziere calculate nu sunt datorate de societate.

Contestatoarea in continutul contestatiei, recunoaste taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar aferenta veniturilor neinregistrate in evidenta contabila a societatii pe care este de acord sa o achite la bugetul statului impreuna cu accesoriile aferente ca fiind legal calculate.

II. In Decizia de impunere, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, inregistrat la DGFP Mures , organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele;

1)-In ce priveste impozitul pe profit stabilit suplimentar cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente.

Din verificarea efectuata, organele fiscale au constatat ca pentru imobilul achizitionat in localitatea Brasov, societatea a calculat si inregistrat in contabilitate amortizarea afaerenta, luand in considerare o durata normala de recuperare a valorii de intrare de 5 ani stabilita de Hotararea adunarii generale, nerespectand prevederile art.8 din Legea 15/1994, privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, conform carora duratele normale de functionare se aproba prin hotarare a Guvernului.

Prin modificarea duratei normale de recuperare a valorii de intrare a mijlocului fix, societatea a calculat in mod eronat amortizarea, cheltuielile respective fiind considerate in totalitate drept cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil si implicit la determinarea impozitului pe profit datorat de societate, netinand cont de limitele de deductibilitate prevazute de reglementarile legale pentru perioada 01.01.2003-31.12.2005, perioada in care societatea a fost platitoare de impozit pe profit, diminuand in mod nejustificat obligatia de plata a impozitului pe profit.

De asemenea, organele fiscale au constatat, ca societatea nu a inregistrat in evidenta contabila doua facturi fiscale in trim III 2005, emisa catre SC.A SRL Oradea si factura emisa catre SC.B Brasov, reprezentand refacturari de utilitati, diminuand veniturile din exploatare si implicit profitul impozabil al societatii.

In baza acestor constatari, organele fiscale au procedat la recalcularea profitului impozabil si al impozitului pe profit datorat de societate stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar la care au calculat dobinzi si penalitati de intarziere aferente, in conformitate cu prevederile art.114 si 115 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

Calculul impozitului pe profit si al dobinzilor si penalitatilor de intarziere este redat in Anexa la Raportul de inspectie fiscala.

2)- In ce priveste taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente

Organele fiscale au constatat ca pentru imobilul achizitionat din localitatea Brasov , societatea si-a exercitat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in luna aprilie 2002 in baza facturii fiscale .

Din documentele verificate, organele fiscale au constatat ca in perioada 01.01.2003-31.12.2005, petenta nu a desfasurat activitate conform obiectului de activitate, neavand inregistrate venituri aferente acestui gen de activitate.

De asemenea, s-a constatat faptul ca societatea nu a avut angajati pe intreaga perioada de functionare si nu a declarat punct de lucru pe adresa la care este situat imobilul in cauza, respectiv in localitatea Brasov, si nici pana la data controlului, la 4 ani de la achizitia acestuia societatea nu a realizat operatiuni taxabile pe seama imobilului achizitionat.

In baza acestor constatari si in conformitate cu prevederile art.19, lit.b), din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.11, alin.1, art.145, alin.3, lit.b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, organele fiscale au reconsiderat taxa pe valoarea adaugata dedusa din factura fiscala , ca fiind datorata bugetului de stat

In ce priveste facturile fiscale emise catre SC.A SRL si SC.B SRL, prin neinregistrarea acestora in evidenta contabila, societatea si-a diminuat taxa pe valoarea adaugata colectata si obligatia datorata bugetului de stat, motiv pentru care organele fiscale au stabilit ca datorata o taxa pe valoarea adaugata.

Prin recalcularea taxei pe valoarea adaugata, organele fiscale au stabilit o taxa pe valoarea adaugata de plata la care au calculat dobinzi si penalitati de intarziere, conform art.114 si 115 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala si conform situatiei Anexa la Raportul de inspectie fiscala.

III. Avand in vedere constatariile organului de control, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

Perioada verificata 01.01.2003-31.12.2005.

Verificarea a fost efectuata in baza adresei emisa de SC.A SRL, inregistrata la Activitatea de inspectie fiscala Tg.Mures , prin care se comunica DGFP Mures, mutarea sediului societatii in localitatea Brasov.

Aceasta mutare de sediu a intervenit in urma cesiunii de parti sociale catre SC.I SRL cu sediul in Oradea, conform Contractului de cesiune, autentificat, prin care s-a modificat si denumirea societatii in SC.C SRL, schimbandu-si totodata si actionariatul precum si sediul social.

SC.A SRL, este inregistrata la Registrul Comertului Mures este platitoare de taxa pe valoarea adaugata incepand cu data de 01.02.2002, avand atribut R.

Obiectul principal de activitate la societatii, conform Certificatului de inregistrare, consta in Fabricarea zaharului, cod CAEN 1583.

In fapt in perioada verificata, petenta a achizitionat un imobil, si teren aferent, situat in localitatea Brasov, dobindit in baza Contractului de vanzare-cumparare, autentificat si a facturii fiscale, inscris in Extras de carte funciara.

1)- In ce priveste impozitul pe profit stabilit suplimentar, pentru imobilul achizitionat, petenta a calculat si inregistrat in contabilitate amortizarea aferenta, luand in considerare o durata normala de recuperare a valorii de intrare de 5 ani, stabilita de Hotararea Adunarii Generale din data de 15.04.2002.

Organele fiscale au constatat ca au fost incalcate prevederile art.8 din Legea 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale si pct.12, lit.f) din HG 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a

Legii 15/1994, in sensul ca hotararea mentionata a fost luata de asociatul unic al societatii, in absenta unei comisii tehnice.

Organele fiscale au procedat la recalcularea profitului impozabil avand in vedere o durata normala de functionare a imobilului de 40 ani, conform HG 964/1998 pentru aprobarea clasificatiei si a duratelor normale de functionare a mijloacelor fixe, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar .

De asemenea organele fiscale au constatat ca petenta nu a inregistrat in evidenta contabila in perioada trimestrului III 2005, doua facturi fiscale emisa catre SC.A SRL Oradea si SC.B SRL Brasov, reprezentand refacturari utilitati.

Prin neinregistrarea in contabilitate a facturilor mentionate s-au diminuat veniturile din exploatare, profitul impozabil si implicit impozitul pe profit datorat de societate .

Avand in vedere aspectele constatate, organele fiscale au procedat la recalcularea profitului impozabil datorat de societate stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar, la care au calculat dobinzi si penalitati de intarziere.

2)- In ce priveste taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, organele fiscale au constatat ca pentru imobilul achizitionat in baza Contractului de vanzare-cumparare si a facturii fiscale, petenta si-a exercitat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata in luna aprilie 2002.

Din documentele verificate, organele fiscale au constatat ca petenta nu a desfasurat activitate, neavand inregistrate venituri aferente obiectului de activitate, nici la data controlului dupa 4 ani de la achizitia imobilului societatea nu realizeaza pe seama imobilului in cauza operatiuni taxabile.

Ca urmare, in baza art.9 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.11, alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, organele fiscale nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta imobilului achizitionat, suma in cauza inscrisa in factura respectiva devenind obligatie de plata la bugetul statului.

Totodata, organele fiscale au constatat ca petenta nu a inregistrat in evidenta contabila doua facturi fiscale mentionate la pct.1, emise in Trim III 2005, diminuand taxa pe valoarea adaugata colectata .

Urmare recalcularii taxei pe valoarea adaugata, organele fiscale au stabilit o taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara la care au calculat dobinzi si penalitati de intarziere .

1)- In ce priveste impozitul pe profit contestat , cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente .

Cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza impozitul pe profit suplimentar stabilit de inspectia fiscala cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente, in conditiile in care, din documentele prezentate la dosarul cauzei, se constata ca, durata de amortizare a imobilului achizitionat in Brasov, a fost stabilita la 5 ani de asociatul unic al societatii, in absenta unei comisii tehnice, iar cheltuielile cu amortizarea au deductibilitate limitata conform HG 964/1998.

In drept in conformitate cu prevederile art.8 din Legea 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, se precizeaza urmatoarele;

“ Duratele normale de functionare, precum si si clasificatia mijloacelor fixe se aproba prin Hotarare a Guvernului. La determinarea lor se va tine seama de

parametrii tehnico-economici stabiliti de proiectanti si de producatori prin cartile sau documentatiile tehnice ale mijloacelor fixe respective, precum si de efectele uzurii morale.”

Potrivit pct.12, lit.f) din HG 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 15/1994, enuntata se precizeaza;

“ In cazul mijloacelor fixe cumparate, cu durata normala de utilizare expirata valoarea de intrare este data de costul de achizitie.

Durata normala de utilizare, in care se va recupera valoarea de intrare, se stabileste de catre o comisie tehnica.

In mod similar se va proceda si in cazul mijloacelor fixe cu durata expirata, la care se fac cheltuieli de investitii.”

Din documentele prezentate la dosarul cauzei, se constata ca durata de amortizare a imobilului achizitionat a fost stabilita la 5 ani de catre asociatul unic al societatii, fara a exista o comisie tehnica.

Motivatiile petentei cu referire la faptul ca Hotararea Adunarii Generale care a aprobat durata de amortizare la 5 ani este suficienta dupa cerintele legii, nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat dispozitiile pct.12, lit.f) din HG 568/03.07.2000 pentru modificarea si completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale aprobate prin HG 909/1997 precizeaza urmatoarele;

“ Durata normala in care se va recupera valoarea de intrare se stabileste de o comisie tehnica cu aprobarea consiliului de administratie al agentului economic, a responsabilului cu gestiunea patrimoniului...”

Deductibilitatea la calculul impozitului pe profit a cheltuielilor cu amortizarea este limitata de normele privind clasificatia si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe aprobate prin HG 964/1998.

Se constata ca la data achizitiei imobilului, acesta fiind destinat activitatii comerciale pentru depozitare, comercializare si distributie conform obiectului de activitate al societatii, trebuia incadrat in grupa 1.1.1.1 “ Cladiri in industria alimentara “, sau 1.5.2 “ Cladiri comerciale pentru depozitare, comercializare si distributie “, avand o durata normala de functionare de 40 ani conform HG 964/1998 pentru aprobarea clasificatiei si a duratelor normale de functionare a mijloacelor fixe.

Conform Contractului de vanzare-cumparare autentificat pretul de achizitie al imobilului situat in localitatea Brasov, in scris in CF a fost stabilit de comun .

Prin modificarea duratei normale de recuperare a valorii de intrare a mijlocului fix de la 40 ani la 5 ani, se constata ca societatea a calculat in mod eronat amortizarea, cheltuielile respective fiind considerate in totalitate drept cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, diminuand obligatia de plata a impozitului pe profit.

In conformitate cu prevederile art.11, alin.1 si art.21, alin.3, lit.i) din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit se precizeaza;

“ ART.11, alin.1

Cheltuielile privind amortizarea activelor corporale si necorporale sunt deductibile in limita prevederilor Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale republicata cu modificarile si completarile ulterioare.”

“ ART.21, alin.3

Contribuabilii sunt raspunzatori pentru calculul impozitelor declarate si pentru depunerea in termen a declaratiei de impunere.”

Conform art.8 din Legea 15/1994 republicata privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale, duratele normale de functionare se aproba prin Hotarare a Guvernului.

Articolul 9 din Legea 15/1994 precizeaza;

“ Amortizarea se stabileste prin aplicarea cotelor de amortizare asupra valorii de intrare a mijloacelor fixe si s include in cheltuielile de exploatare.”

Pentru perioada 01.01.2004-31.12.2005, sunt incidente si prevederile art.21, alin.3, lit.i) si art.24, alin.19 si 22 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza;

“ Art.21- Cheltuieli

*Alin.3- Urmatoarele cheltuieli au deductibilitate limitata
lit.i)- amortizarea in limita prevazuta la art.24.”*

“ ART.24- Amortizarea fiscala

alin.19- Ministerul Finantelor Publice elaboreaza normele privind clasificatia si duratele normale de functionare a mijloacelor fixe.

alin.22- Prevederile Legii 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat in active corporale si necorporale republicata cu modificarile si completarile ulterioare, nu se aplica la calculul profitului impozabil, cu exceptia prevederilor art. 3, alin.2, lit.a) si ale art.8 din aceeași lege.”

In baza acestor prevederi legale, organele fiscale au procedat in mod legal la recalcularea profitului impozabil pentru perioada 01.01.2003-31.12.2005, tinand cont si de Declaratiile 101 privind impozitul pe profit pentru anii 2004 si 2005 depuse la AFP Tg.Mures , precum si de balantele de verificare intocmite pentru perioada respectiva.

A fost stabilit un impozit pe profit suplimentar aferent cheltuielilor de amortizare nedeductibile fiscal .

Sustinerile petentei conform carora HG 964/1998, lasa la aprecierea conducerii societatii in cati ani sa se faca amortizarea mijloacelor fixe, sunt neintemeiate, intrucat aceasta nu a prezentat o analiza pertinenta pentru determinarea duratei normale de utilizare, iar conform pct.11 din HG 964/1998, durata normala de utilizare se poate micșora doar cu, *“ pana la 20% fata de durata prevazuta in catalog, daca schimbarile tehnologice sau schimbarile in structura pietei impun acest lucru.”*

In fapt, petenta a micșorat durata normala de utilizare a imobilului cu 85%.

Avand in vedere aspectele prezentate si intrucat sustinerile petentei sunt neintemeiate, urmeaza a se respinge contestatia pentru suma reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar.

2)- In ce priveste taxa pe valoarea adaugata contestata, stabilita suplimentar, cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente .

Cauza supusa solutionarii, este daca contestatoarea are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta imobilului achizitionat in baza facturii fiscale, in conditiile in care din documentele prezentate la dosarul cauzei, se constata ca petenta nu a realizat pe seama imobilului achizitionat operatiuni taxabile.

In drept in conformitate cu prevederile art.18, lit.a) si art.19, alin.b) din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, se precizeaza;

“ ART.18

Contribuabilii inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata au dreptul la deducerea taxei aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate destinate realizarii de;
a)-operatiuni supuse taxei conform art.17.”

“ ART.19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor contribuabilii sunt obligati;

b)-sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia.”

Totodata conform art.11, alin.1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, se precizeaza urmatoarele;

“ La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei.”

Din documentele prezentate la dosarul cauzei, se constata ca, societatea nu a desfasurat activitate conform obiectului de activitate la imobilul in cauza, nu a avut angajati pe perioada supusa controlului, nu a declarat punct de lucru pe adresa la care este situat imobilul in cauza, respectiv in localitatea Brasov, si nici la data efectuarii controlului, dupa 4 ani de la achizitia acestuia, petenta nu a realizat pe seama imobilului in cauza operatiuni taxabile care sa-i permita dreptul de deducere al taxei pe valoarea adaugata, fiind incalcate astfel prevederile art.19 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, coroborate cu prevederile art.145, alin.3, lit.a din Legea 571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza ;

“ Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca;

a)-taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila.”

Totodata sunt incidente si prevederile pct.50, alin.7 din HG 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu referire la art.147, care precizeaza;

“ Taxa pe valoarea adaugata dedusa pentru un obiectiv de investitie, inainte de punerea in functiune a acestuia se ajusteaza la sfarsitul anului calendaristic urmator celui de punere in functiune a investitiei, astfel;

*a)- daca bunul obtinut prin investitie este utilizat exclusiv pentru operatiuni care nu dau drept de deducere, **taxa pe valoarea adaugata dedusa initial se anuleaza integral.**”*

Avand in vedere prevederile legale enuntate, se constata ca achizitia imobilului respectiv nu s-a concretizat intr-un scop economic, contestatoarea nu a realizat pe seama acestuia operatiuni taxabile pana la data efectuarii controlului, motiv pentru care organele fiscale in mod legal au reconsiderat suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata dedusa initial , reprezentand achizitia imobilului, din localitatea Brasov, stabilind ca aceasta taxa pe valoarea adaugata nedeductibila, este datorata bugetului de stat.

Motivatiiile contestatoarei cu referire la faptul ca Legea 571/2003 privind Codul fiscal a intrat in vigoare de la data de 01.01.2004 si nu avea cum sa actioneze in anul 2002 data achizitiei imobilului, nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat, prevederile art.18 si 19 din OUG 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata aplicabile la data achizitiei imobilului, sunt similare cu prevederile art.145 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, fiind obligatoriu pentru acordarea dreptului de deducere ca bunurile achizitionate sa fie destinate pentru nevoile firmei.

Avand in vedere aspectele prezentate si intrucat sustinerile contestatoarei sunt neintemeiate, urmeaza a se respinge contestatia si pentru acest capat de cerere, respectiv pentru suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de inspectia fiscala.

3)- In ce priveste dobinzile si penalitatile de intarziere , aferente impozitului pe profit si dobinzile si penalitatile de intarziere, aferente taxei pe valoarea adaugata, acestea au fost calculate in conformitate cu prevederile art.114 si 115 din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala care precizeaza;

“ ART.114

Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiei de plata, se datoreaza dupa acest termen dobinzi si penalitati de intarziere.”

“ ART.115

Dobinzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, dobinzile si penalitatile de intarziere au fost calculate pe perioada 15.02.2005-12.04.2006, iar pentru taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar dobinzile si penalitatile de intarziere au fost calculate pe perioada 31.12.2003-12.04.2006.

Totodata conform principiului de drept conform caruia “ *accesoriul urmeaza principalul* “, contestatoarea datorand debite de natura impozitului pe profit si al taxei pe valoarea adaugata, datoreaza si dobinzile si penalitatile de intarziere aferente.

Avand in vedere aspectele prezentate, urmeaza a se respinge contestatia si pentru suma reprezentand dobinzi si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, si dobinzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art.185, alin.1, din OG 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala se:

DECIDE :

Respingerea contestatiei formulata de SC.A SRL, pentru suma, reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente

reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cu dobinzile si penalitatile de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Brasov in termenul prevazut de Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

January 3, 2007